

Et Forbud fra Bagermesteren mod, at Bagernes Forbund ved Løbesedler eller Bekendtgørelser i „Social-Demokraten“ og Bagernes eget Fagblad gav Meddelelse om, at Forbundet havde blokeret hans Forretning, blev stadfæstet, da Indrykkelsen i „Social-Demokraten“ og Løbesedlerne „maa anses retsstridige overfor Citanten, og da denne havde Grund til at befrygte en fortsat Udbredelse af saadanne Meddelelser og derfor havde haft Føje til Nedlæggelse af Forbudet.

Da derhos de omtalte Artikler og Løbesedlers Indhold maa antages at have til sigtet og at have været velegnet til at skade Citanten i hans Næring, særlig ved at skræmme hans Kunder, maa de indstævnte være erstatningspligtige overfor ham“.

43. Højesteretsdom af 14. April 1913, jfr. U. f. R. 1913 A., Side 512.

Dansk Skrædderforbund og V. P. Arup mod Skræddermester I. P. Christoffersens Enke.

I Landsover- samt Hof- og Stadsretsdommen af 19. December 1910 hed det følgende:

I Vinteren 1907—08 opstod der Strid imellem Dansk Skrædderforbund og Skræddermester I. P. Christoffersen paa Grund af, at Skræddermesteren havde ladet Arbejde udføre af en paa Landet boende Skrædder, og der blev i „Lolland-Falster Socialdemokrat“ indrykket følgende af V. P. Arup underskrevne Avertissement:

„Til Skrædderne: Arbejdet er nedlagt hos Skræddermester Christoffersen i Maribo, da han trods Kendelse af det stedlige Udvalg af Mestre og Svende har ladet Leverancearbejde til Jernbanen udføre paa Landet af en Skruebrækker langt under den i Faget gældende Priskurant.

Tilgang frabedes.“

Og senere efter forgæves Forhandlinger:

„Det bekendtgøres herved, at Skræddermester Christoffersen er blokeret for Tilgang af Arbejdskraft fra Dansk Skrædderforbund, følgende Personer arbejder dog hos Christoffersen:“

Endelig senere i 1909 at han havde brudt en Overenskomst, og at der advaredes mod at søge Arbejde hos ham.

Under Henviisning til, at han havde været afskaaret fra at erholde den nødvendige Arbejdskraft, anlagde Christoffersen Sag, idet han paastod sig tilkendt Erstatning og Arup idømt Straf for Krænkelser af Privatlivets Fred.

Ved Overretsdommen udtaltes, at „de fornævnte Bekendtgørelser og Bladartikler findes nu ikke at krænke Privatlivets Fred paa en efter Straffelovens § 220 strafbar Maade og indstævnte Arup for saa vidt være at frifinde. Med Hensyn til Paastanden om Erstatning for det Tab, han vilde have lidt ved den i „Lolland-Falster Socialdemokrat“ indeholdte Meddelelse om den hos ham etablerede Strejke og Advarsel mod at søge Arbejde hos ham, er Indholdet af den paagældende Artikel retsstridigt overfor ham, og han har som Følge heraf Krav paa Erstatning.“

Erstatning idømt saavel Arup, der havde underskrevet Artiklerne, som „Dansk Skrædderforbund“, idet det efter Artiklernes Indhold og efter Arups Stilling som Forretningsfører for Forbundet og den ham efter dettes Love tillagte Beføjelse til at handle paa dets Vegne maatte antages, at han havde underskrevet Artiklerne paa Forbundets Vegne og haft fornøden Bemyndigelse dertil (jfr. U. f. R. 1908 A., Side 564; 1910 A., Side 675, og 1912 A., Side 587).

Højesteretsdommen udtaler følgende:

„Som Sagen foreligger for Højesteret, drejer Tvisten sig udelukkende om den nedlagte Erstatningspaastand. I Henhold til de i Dommen anførte Grunde maa det billiges, at Appellanterne er fundne pligtige til in solidum at betale Erstatning for de Tab, der tilføjes Citanten ved de i Dommen omhandlede Bekendtgørelser.“

44. Hof- og Stadsretsdom af 15. December 1913. U. f. R. 1914, Side 328.

I et Tilfælde, hvor Danske Musikers Landsforbund og Københavns Orkesterforening i November 1912 havde blokeret A., der var Indehaver af et Hotel i Slagelse, for Tilgang af Musikere og forbudt et af A. engageret Orkester at spille hos ham efter den 15. s. M., og hvor der i Forbundets Medlemsblad var indrykket en Bekendtgørelse om Blokaden, hvori der advaredes mod at musicere paa Hotellet, saa længe Forholdene ikke var ordnet, statueredes det, at hverken Forbudet (Kontrakten ikke forlænget ud over den 15. s. M.) eller Blokaden eller Bekendtgørelsen, jfr. i sidstnævnte Henseende Analogien af Lov 1910 § 5, Nr. 7, var retsstridige.